U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **M. B.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2002, č. j. OAM-783/VL-16-P08-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 8. 2003, č. j. 28 Az 139/2003-19,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobkyně (dále stěžovatelka) domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2002, č. j. OAM-783/VL-16-P08-2002.

Proti uvedenému rozsudku podala dne 22. 9. 2003 stěžovatelka kasační stížnost. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelka podala, aniž by byla zastoupena advokátem, přičemž sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval ji krajský soud usnesením ze dne 10. 9. 2003 k odstranění uvedeného nedostatku ve lhůtě jeden měsíc od doručení usnesení. Stěžovatelce bylo toto usnesení doručeno do vlastních rukou dne 2. 2. 2004 prostřednictvím Policie ČR. Stěžovatelka však v určené lhůtě jednoho měsíce a ani následně soudu plnou moc udělenou advokátovi nepředložila a nedostatek tak neodstranila.

Za této situace Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ve své kasační stížnosti stěžovatelka udělila plnou moc pro řízení o kasační stížnosti panu Mgr. S. S. právníkovi se sídlem v ulici V. 24, P. 7. Jak však uvedl Krajský soud svém usnesení z 10. října 2003, č. j. 28 Az 139/2003-30, pan Mgr. S. S., přes vyzvání soudem

z 24. 10. 2003, nedoložil osvědčení advokáta a soud z vlastních zdrojů zjistil, že Mgr. S. není zapsán v seznamu advokátů Advokátní komory České republiky. Za těchto okolností soud stěžovatelku předmětným usnesením vyzval, aby doložila plnou moc advokáta ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. O následcích nedoložení plné moci advokáta ve lhůtě stanovené soud stěžovatelku řádně poučil.

Na usnesení Krajského soudu reagovala stěžovatelka dopisem ze dne 24. 2. 2004, ve kterém požádala soud o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Soud usnesením z 6. 4. 2004, č. j. 28 Az 139/2003-40, žalobkyni uložil, aby ve lhůtě 3 týdnů ode dne doručení soudu zaslala vyplněný formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stěžovatelce bylo usnesení podle § 42 odst. 5, § 40 odst. 1 s. ř. s. a § 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2004, doručeno fikcí dne 26. 4. 2004; v určené lhůtě ani později však soudu nepředložila vyplněný formulář o osobních a majetkových poměrech. Krajský soud proto usnesením z 3. 5. 2004 žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

Je tedy zjevné, že stěžovatelka přes opakovanou výzvu k odstranění nedostatku zastoupení nepředložila plnou moc udělenou advokátovi, a to ani více jak rok a půl poté, co byla o případných procesních následcích řádně poučena. Sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani dalšími návrhy stěžovatelky.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu